

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΟΛΙΓΑ ΦΥΛΛΑ ΔΑΦΝΗΣ

ΣΚΟΡΠΙΣΘΕΝΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΕΚΡΙΚΗΣ ΣΟΡΟΥ

ΤΗΣ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗΣ ΙΦΙΚΛΕΟΥΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

ΤΗΙ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΕΝ ΤΩΙ ΕΝ ΑΝΤΙΓΟΝΗΙ ΙΕΡΩΙ ΝΑΩΙ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

—
1931

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΟΛΙΓΑ ΦΥΛΛΑ ΔΑΦΝΗΣ

ΣΚΟΡΠΙΣΘΕΝΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΕΚΡΙΚΗΣ ΣΟΡΟΥ

ΤΗΣ ΠΟΥΚΚΛΑΥΣΤΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗΣ ΙΦΙΚΛΕΟΥΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

ΤΗ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΕΝ ΤΩ ΕΝ ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΙΕΡΩ ΝΑΩ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

—
1931

ΟΛΙΓΑ ΦΥΛΛΑ ΔΑΦΝΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΟΥΚΚΛΑΥΣΤΟΥ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗΣ ΙΦΙΚΛΕΟΥΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

Μὲ καρδίαν αἰμάσσουσιν ἐκ τῆς συγκι-
νήσεως καὶ μὲ δάκρυα ἀφάτου λύπης καὶ
πένθους κηδεύομεν σήμερον τὴν χθὲς ἀπο-
θανοῦσαν καὶ ἐνώπιον ἡμῶν ἤδη κειμένην
ἀείκλαυστον Ἀνδρονίκην, τὴν πολύσεμνον,
τὴν σώφρονα, τὴν ἐριφίλητον καὶ ἀλησμό-
νητον σύζυγον τοῦ προσφιλεστάτου ἀλλ' ἀτυ-
χοῦς φίλου Ἰφικλέους Χατζηχρήστου, δέ-
σποιναν ἀγαθὴν, εὖ ἠγμένην, οἰκουργὸν καὶ
εὐσεβόφρονα, ἐν Κυρίῳ ζήσασαν καὶ ἐν Κυ-
ρίῳ ἀποθανοῦσαν.

Ναί' πρόκειται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν
σπαραξικάρδιος σκηνή. Ὁ ἀπηνῆς καὶ ἀμείλι-
κτος θάνατος ὑπούλως εἰσῆλθεν ἐξαίφνης εἰς
τὸν οἰκογενειακὸν παράδεισον τοῦ πολυτίμου
φίλου Ἰφ. Χατζηχρήστου καὶ ἀπέκοψε τὸ
νῆμα τῆς ζωῆς τῆς προκειμένης νεκρᾶς, χωρὶς
κατ' οὐδὲν νὰ ἰσχύσωσιν οὔτε αἱ ὑπεράνθρω-
ποι περιθάψεις τοῦ πολυτλήμονος συζύγου,

οὔτε ἡ ἀφοσίωσις, οὔτε ἡ λατρεία, οὔτε αἱ ἄγρυπνοι καὶ νυχθήμεροι προσπάθειαι τῆς δυσμοίρου θυγατρὸς αὐτῆς, οὔτε αἱ πρὸς διάσωσιν διάπυροι ἰκεσῖαι καὶ εὐχαὶ τῶν φίλων, οἵτινες ἐναγωνίως παρηκολούθουν τὴν πορείαν τῆς ἀνιαρᾶς καὶ ἐπιβούλου νόσου.

Καὶ οὕτω ἀπέπτῃς φεῦ! ἀρίκλαυστε γύναι, καὶ σὺν σοὶ ἀπέπτῃ ἡ χαρὰ τοῦ τετιμημένου οἴκου σου. Ἐσβέσθῃς, ὡς σβέννυται ἡ ἀστραπὴ εἰς τὸ κενόν, καὶ δὲν πάλλει πλέον ἡ ἀγνή, ἡ εὐγενής, ἡ εὐσυμπάθητος καρδιά σου. Ἀνηρπάγῃς, ὡς ἀναρπάζονται αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ζηλεύει ὁ οὐρανὸς καὶ τὰς ἀρπάζει αἴφνης, ὅπως ἤρπασε καὶ σέ, ἵνα στολίσῃ μὲ τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς σου τὸν χορὸν τῶν Ἀγγέλων. Ἐμαράνθῃς ὡς περικαλλὲς ἄνθος τῆς γῆϊνης ἀνθοδέσμης, τοῦ ὁποίου τὰ χρώματα ὠχρῶσι, τὸ ἄρωμα ἐκμηδενίζεται καὶ τὰ φύλλα καταπίπτουσιν ὅταν πνεύσῃ μόρσιμος φθινοπωρινὸς ἄνεμος. «Πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου, ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε» κατὰ τὸ Γραφικὸν λόγιον. Ἀπεδήμησας ἀνεπιστρεπτί, καὶ μετὰ σοῦ φεύγουσι τὰ εὐγενῆ σου αἰσθήματα, καὶ διαρρήγνυται ὡς πομόλυξ ἡ συζυγική σου ἀγάπη καὶ ἡ στοργή σου πρὸς τὴν χαριτόβρυτον θυγατέρα σου.

Ἄλλὰ φεῦ! τοιαῦτα τὰ ἀνθρώπινα. «Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος» λέγει ἡ ἀρχαία σοφία διὰ

στόματος τοῦ μεγάλου Θηβαίου ποιητοῦ, τοῦ Πινδάρου. Καὶ κατὰ τὸν ἐστεμμένον ἀοιδὸν τοῦ Ἰσραὴλ «Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει».

Κατὰ τὴν πικρὰν δὲ ταύτην στιγμήν, ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ καὶ ἐν μέσῳ τῆς πολυπληθοῦς ταύτης πενθηφόρου ὀμηγύρεως, καὶ ἐγώ, ὁ διὰ στενῶν καὶ ἱερῶν δεσμῶν φιλίας συνδεδεμένος πρὸς τὸν οἶκον τῆς ἀοιδίμου, ὑπείκων εἰς φιλικὸν κέλευσμα, ὑπαγορευθὲν ὑπὸ φιλόφρονος διαθέσεως, ἀπεδεξάμην, βαθέως τὸ πνεῦμα ἐκπεπληγμένος, τὸ βαρὺ καὶ χαλεπὸν καθῆκον, νὰ ἐξαγγείλω τὸν ἐπικήδειον ἔπαινον τῇ πολυδακρύτῳ ταύτῃ γυναικί, ἣτις ἐτύγγανε τὸ καύχημα καὶ σέμνωμα τῶν δεσποινῶν ἀπάσης τῆς κοινωρίας τῆς ἐρατεινῆς καὶ μυριπνόου ταύτης νήσου. Ἄλλ' ἡ στενότης τοῦ χρόνου ἀφοπλίζει τὴν θέλησίν μου πρὸς ἀνάλυσιν τῶν προσόντων τῆς προκειμένης γυναικός, καὶ διὰ τοῦτο δι' ὀλίγων λέξεων θὰ συνοψίσω τὰ χαρίσματα αὐτῆς, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς καλὸν παράδειγμα καὶ διδασκαλία πολῦτιμος εἰς τὰς ὁμογενεῖς χριστιανὰς γυναῖκας, τὰς ζηλωτὰς βίου ἐναρέτου. Ἡ συγγνώμων δὲ τῶν παρεστώτων φίλων καρδιά ἀναπληρωσάτω τὰ ἐμὰ ὑστερήματα, καὶ θεραπευσάτω τὸ ἀπέριττον καὶ ἀτημελὲς τοῦ ἐπικηδείου μου.

Ἡ μακαρίτις γεννηθεῖσα πρὸ πέντε δεκάδων ἐνιαυτῶν εἰς τὸ περιδοξὸν Φανάριον ἐκ τῆς οἰκογενείας Γ. Οἰκονομίδου, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐκληρονόμησε πάντα τὰ προτερήματα, ὅσα ἐχαρακτήριζον τὴν ἀρχαίαν φαναριωτικὴν γενεάν, τῆς ὁποίας τὸ αἷμα ἐκυκλοφόρει εἰς τὰς φλέβας τῆς μακαρίτιδος, ἀπὸ τῆς παιδικῆς δὲ ἔτι ἡλικίας αὐτῆς ἐρρῦθμισε τὸν βίον αὐτῆς κατὰ τὰς συνετὰς ὑποθήκας τῶν ἐναρέτων καὶ εὐπορούντων γονέων αὐτῆς καὶ συνεκέντρωσεν ἐν ἑαυτῇ τὴν ἀρχαιότροπον χριστιανικὴν ἀνατροφὴν, τῆς ὁποίας τὸ λαμπρὸν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε καρδιά πλήρης εὐγενῶν αἰσθημάτων, συμπεριφορὰ εὐγενοπροεπῆς καὶ φιλοστοργία ἀκραιφνῆς.

Συζευχθεῖσα δὲ πρὸ 28 ἐτῶν τὸν συμπαθέστατον φίλον Ἰφ. Χατζηχρήστου, ἀνδρα καλοκάγαθον καὶ παντοίαις κοινωνικαῖς ἀρεταῖς περιηγηθισμένον, ἀφιέρωσε τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν αὐτῆς εἰς τὴν εὐρρυθμὸν διεξαγωγὴν καὶ φροντίδα τῶν τοῦ οἴκου αὐτῆς. «Σοφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς» (Παροιμ. 14, 1), καὶ «Γυνὴ ἀνδρεία, κατὰ τὸν Σολομῶντα, στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς» (Παροιμ. 12, 4). Διὸ καὶ ὁ θάνατος αὐτῆς εὐλόγως σπαράσσει τὴν καρδίαν τοῦ συζύγου αὐτῆς, ὅστις ἀνακράζει ἤδη ἐκ βαρυαλγούσης καρδίας ὅτι ἀπαρηγορήτως ἀνέκραζε ποτε ὁ θρηνώδης Ἱερεμίας ὁ Προφήτης.

«Ἀκούσατε δὴ, ὅτι στενάζω ἐγώ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με». Τύπος ὑπῆρξεν ἡ αἰοιδίμος τῆς καλῆς συζύγου, τῆς καλῆς οἰκοδομοποιῆς, τῆς καλῆς μητρὸς καὶ τῆς καλῆς συντρόφου τῶν φίλων οἰκογενειῶν. Ὑπῆρξε χαρίεσσα, προσηγῆς καὶ εὐπροσήγορος πρὸς πάντας, ἔφερε δὲ ἐξωγραφημένα ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειλέων αὐτῆς τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν συμπάθειαν τῆς καρδίας αὐτῆς. Τὸν εὐγενῆ χαρακτήρα αὐτῆς πιστῶς ἀπετύπου καὶ ἡ γλυκεῖα καὶ ἰλαρὰ αὐτῆς μορφή, ἣτις καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ προσώπου αὐτῆς παραμένουσα δεικνύει ὅτι χαίρουσα καὶ ἀγαλλομένη ἡ ψυχὴ αὐτῆς πορεύεται τὴν μακαρίαν ὁδὸν τῆς αἰωνιότητος.

Ὑπῆρξεν ἡ ἐκδήλωσις τῆς τρυφερωτέρας μητρικῆς στοργῆς, ὅπως ἀφοσιωθείσα πρὸς τὸ μονογενὲς θῆλυ τέκνον αὐτῆς καὶ ἀγαλλομένη βλέπουσα αὐτὸ ἀσκηθὲν τὸ ἦθος, τὸ πνεῦμα, τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ παράδειγμα αὐτῆς. Ἐπαξίως ἔφερον ἡ θρηνομένη φιλότεκνος γυνὴ τὸν γλυκὺν τίτλον τῆς μητρὸς, διότι πιστῶς ἐξεπλήρωσε τὰ μεγάλα μητρικὰ καθήκοντα, μετὰ παραδειγματικῆς στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως ἠγάπησε τὸ μόνον προσφιλέστατον τέκνον αὐτῆς καὶ διέτηρησε τὸ μητρικὸν φίλτρον ἀκμαιότατον μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν, καθ' ἃς ἦσθάνθη ἑαυτὴν συσφιγγομένην εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ θανάτου. Καὶ ἡ μακαρίτις ἀντημείβετο

ὑπὸ τοῦ τέκνου αὐτῆς δι' ἴσης στοργῆς καὶ ἑλατρεύετο διὰ τῶν αἰσθημάτων τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς υἱικῆς ἀφοσιώσεως. Ἦδη δὲ ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ μητρὸς περιλημμένης εὐλόγως ὀλολύζει, θρηνωδεῖ καὶ κόπτεται ἢ ἀπαρηγόρητος καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κατηγλαῖσμένη πολυφίλητος θυγάτηρ αὐτῆς Ἑλένη, τῆς ὁποίας οἱ θρηνοὶ καὶ οἱ κλαυθμοὶ σπαραξικάρδιοι φθάνουσιν εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν.

Ἡ προκειμένη νεκρὰ ὑπῆρξε καὶ εὐσεβῆς Χριστιανή, λατρεύουσα ἐν ἀνυποκρίτῳ εὐλαβείᾳ τὸ πανάγιον τοῦ Ὑψίστου ὄνομα καὶ τηροῦσα αὐστηρῶς τὰ θρησκευτικὰ αὐτῆς καθήκοντα μέχρι τῶν τελευταίων αὐτῆς στιγμῶν, ὅτε ἔλαβε καὶ τὰ τελευταῖα σωστικὰ ἐφόδια τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας. Τὴν εὐσέβειαν τῆς γυναικὸς ταύτης μαρτυρεῖ καὶ τὸ ἐντὸς τῆς οἰκίας αὐτῆς πεπληρωμένον ἁγίων εἰκόνων εἰκονοστάσιον, ἔνθα καθ' ἑκάστην εὐλαβέστατα προσηύχето. Ἡ φωνὴ τοῦ κρούοντος τὴν θύραν αὐτῆς πτωχοῦ εὗρισκεν ἠχῶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, ὁ μικρὸς καὶ ἀδύνατος ἀπῆντα πάντοτε τὸ αὐτὸ καλοκάγαθον μειδίαμα, καὶ ὁ ἐν ἀνάγκῃ τὴν αὐτὴν πρόθυμον πρὸς βοήθειαν χεῖρα. Κατὰ τὸ Πάσχα, τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰς ἄλλας ἐπισήμους ἑορτάς, ἡ οἰκία αὐτῆς καθίστατο καταφύγιον τῶν βοηθείας δεομένων. Καὶ ἐν γένει ἢ ἀείμνηστος περιεκοσμεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, αἵτινες πρέπει νὰ διακρίνωσι

πᾶσαν Χριστιανὴν ὁμογενῆ γυναῖκα. Ναί. Τὸ φέρετρον τοῦτο ἐγκλείει γυναῖκα, φέρουσαν τὴν ἀγαθότητα ἐγκεχαραγμένην ἐπὶ τοῦ προσώπου, κεκοσμημένην μὲ μελιχιότητα ἡθους καὶ γοητεύουσαν τοὺς πάντας διὰ τῆς εὐγενείας τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς, διὰ τῆς ἀκάκου αὐτῆς ψυχῆς καὶ τῶν γλυκυτάτων αὐτῆς τρόπων.

Ἴδου διατὶ θρηνοῦμεν πάντες ὅσοι ἐγνωρίσαμεν τὰς ἀρετὰς τῆς κηδευομένης γυναικός. Ἴδου διατὶ συμεριζόμεθα τὸ ἄλγος καὶ τὴν ὀδύνην βαρέως δοκιμασθέντος συζύγου καὶ βαρέως δοκιμασθείσης θυγατρὸς ἐπὶ τῇ βαρυστασίᾳ ἀπωλείᾳ πολυθρηνήτου ὁμοζύγου καὶ πολυφιλήτου μητρός. Ἴδου διατὶ βαρυστασίᾳ ἢ ἐκ συγγενῶν, φίλων καὶ γνωρίμων συνοδείᾳ ἡμῶν ἐκδηλοῖ ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποδήμῳ πορείᾳ τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν δικαίαν θλίψιν αὐτῆς. Ἴδου διατὶ πενθεῖ εἰλικρινῶς καὶ ἡ ὁμογενῆς κοινότης τῆς μυροβόλου καὶ ἐρατεινῆς ταύτης νήσου Ἀντιγόνης, ἐν ἧ ἔζησεν ἡ μακαρίτις. ἠγάπηθη καὶ ἐξετιμήθη, καὶ μεθ' ἧς ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου προσφιλῶς συνεδέθη.

Ἴδου διατὶ θλίβεται μέσσην τὴν καρδίαν καὶ ὁ γεραρὸς καὶ καλλιπρεπῆς τῆς ἱερᾶς ταύτης μητροπόλεως ἀρχιεπιμάντωρ, ὁ στενῶς συνδεδεμένος μετὰ τῆς βαρυστασίτου οἰκογενείας, καὶ ἱκανῶς γνώστης γενόμενος τοῦ οἰκογενειακοῦ τῆς μακαρίτιδος βίου, τῆς

νοικοκυρωσύνης καὶ τῶν ἀξιαγάστων χριστιανικῶν καὶ κοινωνικῶν γνωρισμάτων αὐτῆς.

Τῶν ἀκροατῶν τις ἴσως ὑποθέσει ὅτι ἀπέναντι τοῦ σημερινοῦ πένθους πᾶσα παρηγορία ἀποβαίνει ματαία. Οὐχί. Ἡ πίστις καὶ ἡ ἐλπίς, ὡς ἄσπις καὶ ὡς θώραξ, διδάσκουσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐγκαρτέρησιν ἐν ταῖς συμφοραῖς. Ναί· ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα δοκιμάζουσιν αἱ συμφοραί. « Ὡσπερ γὰρ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι ἐν Κυρίῳ » (Παροιμ. 17, 3). Τὴν παρηγορίαν δὲ εἰς ἡμᾶς παρέχει αὐτὴ ἡ θρησκεία ἡμῶν. Ἡ χρυσορρήμων γλῶσσα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου διδάσκει τάδε: « Καὶ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῶν ἄλλων συλλήβδην ἀρετῶν, μείζονα ἔχει ἀξίαν τὸ ὑπομένειν ἀγογγύστως τὰς συμφοράς ». Πρὸς παρηγορίαν ἡμῶν, ὧ εὐσεβεῖς Χριστιανοί, ἀκούσατε καὶ τοὺς παρηγορητικούς λόγους τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς θρησκείας ἡμῶν, τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς κλαίοντας καὶ κοπτομένους διὰ τὸν θάνατον τῆς θυγατρὸς τοῦ ἄρχοντος τῆς συναγωγῆς Ἰαείρου, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ὑψηγόρου Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. « Ἐκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε. Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει » (Λουκ. 8, 52). Διὰ τὸν Χριστιανόν, τὸν ἔχοντα ἀκράδαντον πίστιν εἰς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεανθρώπου, ὁ θάνατος εἶναι ὕπνος ἀναπαύσεως,

ἀποχωρισμὸς τῆς ὕλης ἀπὸ τοῦ πνεύματος. Οἱ δὲ τῆς ὑγιοῦς φιλοσοφίας ἱεροφάνται λέγουσιν ὅτι ὁ τάφος εἶναι τὸ μεταίχιμον τῆς παρουσίας καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς. Εἶναι ὁ κρίκος, ὁ συνδέων τὸν παρόντα κόσμον μετὰ τοῦ ἄλλου. Εἶναι ἡ θύρα δι' ἧς ἐξερχόμεθα ἐκ τοῦ προσκαιροῦ τούτου κόσμου καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸν αἰώνιον καὶ αἴδιον ἐκεῖνον κόσμον.

Ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ πεποιδήσει, ἀντὶ νὰ θρηνηθῶμεν, ἅς δεηθῶμεν τοῦ ἔχοντος ζωῆς καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, ὅπως καθοπλίση διὰ τοῦ θώρακος τῆς ὑπομονῆς τὰς αἱμασσούσας καρδίας τοῦ συζύγου, τῆς θυγατρὸς καὶ τῶν λοιπῶν οἰκείων, συγγενῶν καὶ φίλων τῆς αἰοιδίμου, κατατάξῃ δὲ τὴν ἀγνὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐκεῖ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν ἀγίων, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐν οὐρανοῖς Ἀγγέλων.

Ἀνάβηθι λοιπόν, ἀξιομακάριστε Ἀνδρονίκη, εἰς τὴν νέαν σου κατοικίαν, ἔνθα πτερυγίζει ἡ ἀγία ψυχὴ σου παρὰ τῷ Πλάστῃ. Ἀναπαύου ἐν εἰρήνῃ· ὁ βίος σου ἅς χρησιμεύσῃ παρ' ἡμῖν ὡς παράδειγμα εἰς πολλὰς μητέρας, αἵτινες οἰκοδομοῦσι φυσικῶς καὶ ὑλικῶς τὸν ἴδιον οἶκον. « Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα » (9, 12) κατὰ Ἱερεμίαν τὸν Προφήτην. Ἀνάβηθι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, πολὺκλαυστε γύναι, ἵνα πέμψῃς Ἀγγελὸν ὅπως ἐπιχύσῃ θεοστά-

λακτον βάλαμον παρηγορίας εἰς τοὺς σκληρῶς διὰ τοῦ θανάτου σου δοκιμασθέντας πρὸς ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν τῆς καρδίας αὐτῶν, πρὸς ἀνακούφισιν τῆς βαρείας αὐτῶν θλίψεως, καὶ ἄς εἴπη εἰς αὐτοὺς ὁ οὐρανόθεν σταλησόμενος οὗτος Ἄγγελος ὅτι ὁ χωρισμὸς αὐτὸς εἶναι οὐχὶ ἀτέρμων καὶ αἰώνιος, διότι, ὅταν σημάνη ἡμέραν τινὰ καὶ δι' αὐτοὺς ὁ κώδων τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεως, θὰ εὕρωσιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς τὴν μακαρίαν ψυχὴν σου νὰ τοὺς περιμένῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χοροῦ τῶν Ἀγγέλων, κατὰ τὴν ἀψευδῆ ἐπαγγελίαν τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος «ἀθανασίας γέγονε πρόξενος».

Χαῖρε λοιπὸν τὸ ὕστατον Χαῖρε, πεφλημένη ψυχὴ τῆς Ἀνδρονίκης Χατζηχρήστου. Ἦσο πάντοτε ἀγαπητή, θὰ μείνης τοιαύτη καὶ μετὰ θάνατον. Αἰωνία καὶ ἀγήρως εἶη ἡ μνήμη τῶν χριστιανικῶν, τῶν οἰκογενειακῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν σου ἀρετῶν. Αἰωνία καὶ τρεῖς αἰωνία εἶη ἡ μνήμη σου.

Εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑΝ

ΤΗΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗΣ ΙΦΙΚΛΕΟΥΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Ἡ ἐφημερὶς «Ἀπογευματινὴ» ἐδημοσίευσεν τὰ ἑξῆς περὶ τῆς κηδείας εἰς τὸ φύλλον τῆς 4 Νοεμβρίου :

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΙΦΙΚΛΕΟΥΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

Ὁ φίλος κ. Ἰφικλῆς Χατζηχρήστος ὑπέστη καιρίον πλήγμα ἀπολέσας τὴν ἀγαπητὴν του σύζυγον Ἀνδρονίκην, ἀποθανοῦσαν ἐν Ἀντιγόνῃ τὴν Κυριακὴν ἐκ νόσου ὀδονηρᾶς. Ἡ μακαρίτις διεκρίνετο διὰ τὰς οἰκογενειακὰς αὐτῆς ἀρετὰς, τὴν εὐσέβειαν, τὴν φιλοστοργίαν καὶ τὴν φιλοφροσύνην αὐτῆς.

Ἡ κηδεία αὐτῆς ἐτελέσθη προχθὲς ἐν Ἀντιγόνῃ ἐπιβάλλουσα καὶ μὲ ἐνδείξεις γενικῆς συμπαθείας. Ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἔνθα ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, ἦτο κατάμεστος κόσμου πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ, σπεύσαντος ἐκ διαφόρων σημείων τῆς Πόλεως ὅπως τιμῆσιν τὴν πολυκλαυστον γυναῖκα καὶ ἐκδηλώσῃ τὴν θερμὴν αὐτοῦ συμπάθειαν πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς, τὸν ὁποῖον μὲ ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν περιβάλλει οὐ μόνον ἢ καθ' ἡμᾶς κοινωνία ἀλλὰ καὶ ἡ διεθνῆς.

Προεξήρχε τῆς κηδείας ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾶς, στενὸς οἰκογενειακὸς φίλος. Συμμετεῖχε δὲ μετὰ τοῦ κλήρου Ἀντιγόνης καὶ ὁ τῆς Πριγκήπου.

Στέφανοι πολλοὶ καὶ πολυτελεῖς κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σοροῦ.

Ἐπικήδειον λαμπρὸν καὶ συγκινητικὸν ἐξεφώνησεν ἐν τῷ ναῷ ὁ Μ. Πρωτεύδικος κ. Γ. Παπαδόπουλος, πλέξας καλλιπεῶς τὸ ἐγκώμιον τῶν χριστιανικῶν, τῶν οἰκογενειακῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν τῆς μεταστάσης.

Ἐν τέλει ὁ πενθῶν σύζυγος καὶ ἡ ἀπαρηγόρητος θυγάτηρ αὐτῆς Ἑλένη ἐδέχθησαν τὰ τῶν παρευριστῶτων συλλυπητήρια, μετὰ τῶν ὁποίων συνενοῦμεν καὶ τὰ ἡμέτερα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βαθύτατα συγκεκινημένοι ἀπὸ τὰς ἀπείρους ἐνδείξεις ἀγάπης καὶ συμπαθείας ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ ἣν υπέστημεν διὰ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν συζύγου καὶ μητρὸς

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗΣ ΙΦΙΚΛΕΟΥΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΥ

καθῆκον ἀπαραίτητον θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὴν διάπυρον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Σεβ. μητροπολίτην Πριγκηπονήσων κ. Θωμᾶν, ἐπιδείξαντα τὸ εὐγενέστερον ὑπὲρ ἡμῶν φιλικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἱεροπρεπέστατα προστάντα αὐθορμήτως τῆς κηδείας.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἐκφράζομεν ἐγκαρδίους εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἀδελφικὸν φίλον ἄρχοντα Μέγαν Πρωτέκδικον κ. Γ. Παπαδόπουλον, ἐκφωνήσαντα ἐν τῷ ναῷ ὥραϊον ὄντως καὶ συγκινητικώτατον ἐπικήδειον λόγον. Ἐπίσης εὐλογοῦμεν εὐχαριστίας ἀπευθύνομεν πρὸς τὴν Ἐφοροεπιτροπὴν τῆς Κοινοτήτος τῆς νήσου Ἀντιγόνης, τὴν λαβοῦσαν τιμητικὰς ἐπὶ τῇ περιστάσει ἀποφάσεις καὶ καταβαλοῦσαν ἀτρύτους κόπους ὑπὲρ διεξαγωγῆς τῆς κηδείας ἐν πλήρει τάξει καὶ εὐκοσμίᾳ. Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τοὺς καταθέσαντας βαρυντίμους στεφάνους, καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς διαφοροτρόπως ἐκδηλώσαντας τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὸ πένθος ἡμῶν, εἴτε διὰ τῆς αὐτοπροσώπου παρουσίας ἐν τῇ κηδείᾳ, εἴτε δι' αὐτοπροσώπου ἐπισκέψεως εἰς τὴν οἰκίαν μας, εἴτε διὰ τηλεγραφημάτων, εἴτε διὰ γραμμάτων. Ἰδίᾳ δὲ ἐκφράζομεν ὀλοψύχως τὰς θερμότερας μας εὐχαριστίας πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου ἔξοχ. Σεμσεδὶν βέην, ἐκδηλώσαντα τηλεγραφικῶς καὶ αὐτοπροσώπως πρὸς ἡμᾶς τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀνεπανορθώτῳ ἀπωλείᾳ τὴν ὀλοίαν υπέστημεν.

Ὁ βαρυνενθῶν σύζυγος

ΙΦΙΚΛΗΣ ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ

μετὰ τῆς θυγατρὸς του

ΕΛΕΝΗΣ

STANISMANOGLIO

SISWANOĞLU